

Col·leccionistes col·leccionats

Història. Madrid, avui. Carmen i Eva, agents de la brigada criminal, s'enfronten al misteriós assassí en sèrie que mata les seves víctimes tot reproduint la posada en escena dels gravats dels 'Caprichos' de Goya.

Les formes. 'Bienaventurados nuestros imitadores porque de ellos seran nuestros defectos', va deixar dit el dramaturg madrileny Jacinto Benavente, Nobel de Lite-

ratura. La màxima li va com anell al dit a un altre madrileny, el cineasta Gerardo Herrero (Madrid, 66 anys), que ara ha dirigit 'El asesino de los caprichos', rescalfat cocidito madrileño a base de barrejar cinema negre, psycho-thriller i buddy movie a imatge i semblança de films com 'Seven' i 'El coleccionista

de huesos'. A partir de l'indigest guió perpetrat per l'Àngela Armero, el voluntariós Herrero ferra una impostada narració policial, protagonitzada per un parell de dones policia, una múrria i pengim-pengim inspectora que es passa la pel·lícula fumant qual transportista i mamant d'una petaca, i l'altra tot procurant conciliar el treball amb, ser bona marassa. En la primera, una Maribel Verdú sobreactuada pretén ser un Harry el Sucio noctàmbul, i en la segona, Aura Ga-

rrido se'n surt un pèl més en el rol de la policia bona. Mentrestant, el film s'endinsa en l'exclusiu barrio de Salamanca madrileny, a la busca i captura de l'assassí en sèrie, a l'ombra dels negríssims Caprichos de Goya. Total, que els assassinats no deixen de ser el macguffin per posar a parir els col·leccionistes d'obres d'art que no cotitzen a Hisenda. Entre aquests desfalcadors pijos, una presidenta de l'auto-

nomia madrilenya amb ecos a lo esperanzaguirre. Així, amb un repetitiu reguitzell d'escenes i seqüències d'intriga, tòpiques i tipificades pel gènere, 'El asesino de los caprichos' enfila la recta final, amb un desenllaç que certifica la insolvència melodramàtica del producte, i la dels seus peptadors.

El asesino de los caprichos

Director:
Gerardo
Herrero.

Intèrprets: Aura
Garrido, Maribel
Verdú, Roberto
Álamo, Ginés
García. Espanya,
2019. 100'.
Funatic Lleida.

El fons. Qui la fa, la paga. O el pen- gen. Col·leccionistes col·leccionats.

La imatge. Per repetida, la Verdú amorrada a la petaca dins el lavabo.

La frase. 'Nuestro trabajo no es encontrar a las posibles víctimas, sino a quien las mata', que sosté la policia bona. Elemental, doctor Watson.

La recomanació. Incondicionals impenitents de la Maribel Verdú, peti que peti.